ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 18 Μαΐου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 137

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος 1
Περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεως ἐν τῇ Κεντρικῇ 'Υπηρεσίᾳ τῆς Διευθύνσεως, Διοικήσεως καὶ τῶν φυλακῶν λόγῳ οἰκονομιῶν 2
Περὶ ἐνασκήσεως προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως Τηλεφων. Σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως παρὰ τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνίας 3

Διατάγματα

Περὶ μὴ παροχῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νημάτων καὶ ταπήτων παραχθέντων ἐξ ὑλῶν παραληφθεισῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ 4
Περὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐξοφλήσεως ἀποδοχῶν προσωπικοῦ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν κλπ. 5
Περὶ τροποποιήσεως Διατάγματος «περὶ ἐκτελωνιστῶν κλπ.» 6
Περὶ χορηγίας ἄλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν εἰς Γεώργ. Νικ. Μάμαλην, ἐργοστασιάρχην Σαπωνοποιΐας 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

'Η σχέσις τοῦ ἐξωγάμου τέκνου πρὸς τὴν μητέρα θεμελιοῦται διὰ τοῦ τοκετοῦ, πρὸς δὲ τὸν πατέρα δι' ἀναγνωρίσεως ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 2.

Τὸ νόθον τέκνον δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ πατρός του ἢ ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τοῦ πάππου του.

"Αρθρον 3.

'Η ἀναγνώρισις γίνεται:

α') Διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

β') Διὰ διαθήκης.

'Η ἀναγνώρισις καταχωρίζεται ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ δήμου τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου, ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ἀναγνωρίζοντος.

"Αρθρον 4.

'Η μήτηρ τοῦ τέκνου, τὸ τέκνον, θανόντος δὲ τούτου οἱ κληρονόμοι του ὡς καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δικαιοῦται δι' αἰτήσεώς του κατὰ τὴν ἐν ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ προσβάλλουν τὴν ἀναγνώρισιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἀναγνωρίζων δὲν εἶνε πατὴρ τοῦ τέκνου ἢ ὅτι ἡ ἀναγνώρισις εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς αὐτό.

'Η προσβολὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀφ' ὅτου ὁ δικαιούμενος ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀναγνωρίσεως, εἶνε ὅμως ἀπαράδεκτος μετὰ παρέλευσιν 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως.

"Αρθρον 5.

'Η μήτηρ τοῦ τέκνου τοῦ γεννηθέντος ἐκ σχέσεως ἐξωγάμου δικαιοῦται εἰς ἀγωγὴν πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τέκνου ὑπὸ τοῦ πατρός.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ 'Επίτροπος ἢ καὶ αὐτὸ τὸ τέκνον ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει τὸ 14ον ἔτος.

"Αρθρον 6.

'Η ἀγωγὴ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. 'Ως πατὴρ θεωρεῖται ὁ συνελθὼν μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ τέκνου μεταξὺ τῆς 300ης καὶ τῆς 180ης ἡμέρας πρὸ τοῦ τοκετοῦ.

"Αρθρον 7.

'Αρμόδιον Δικαστήριον ἢ ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως ἢ ὁ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς. Διαδικασία δὲ εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 20 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. διαγραφομένη τοιαύτη, περὶ συνθέσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ ὡρισμένων διαφορῶν.

Αρθρον 8.

'Εὰν ἡ μήτηρ ἦτο ἔγγαμος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως ἡ ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ εἰ μὴ μετὰ τὴν δικαστικὴν κήρυξιν τοῦ τέκνου ὡς νόθου συνεπείᾳ ἀγωγῆς εἴτε τοῦ νομίμου συζύγου τῆς μητρὸς εἴτε αὐτοῦ τοῦ τέκνου.

"Αρθρον 9.

'Η ἀγωγὴ εἶνε ἀπαράδεκτος.

α') 'Εὰν ἡ μήτηρ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεως διῆγε ὁμολογουμένως βίον ἀκόλαστον.

β') Μετὰ παρέλευσιν 3 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐγείρει τὴν ἀγωγὴν αὐτὸ τὸ τέκνον (ἀρ. 5 ἐδ. 2).

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 8 ἡ προθεσμία τῶν 3 ἐτῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυσσούσης τὸ τέκνον νόθον.

"Αρθρον 10.

'Αναγνωρισθείσης τῆς πατρότητος δικαστικῶς (ἀριθ. 6) ἢ ἐκουσίως (ἀρ. 2) τὸ νόθον τέκνον δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ πατρός του διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῆς μητρὸς καὶ τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τοῦ πατρός.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἔχει τὸ μὲν ἄρρεν τέκνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, τὸ δὲ θῆλυ μέχρις ἐνηλικιώσεως. 'Απόλλυσι δὲ τοῦτο ἐρχόμενον εἰς γάμον.

Οὐχ' ἧττον τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς διατροφὴν καὶ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις.

α') 'Εὰν τὸ τέκνον τοῦτο λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς βλάβης εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ συντηρήσῃ ἑαυτό.

β') 'Εὰν κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἡ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις τοῦ τέκνου ἄνευ ὑπαιτιότητός του δὲν ἔχῃ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ δύναται νὰ συντηρήσῃ ἑαυτό. 'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὑποχρέωσις παρατείνεται μέχρι τοῦ κατὰ

τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ὁριστέου χρονικοῦ σημείου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἱκανότητος ταύτης.

γ΄) Ἐὰν αἱ ἱκανότητες τοῦ τέκνου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ δικαιολογοῦν τὴν περαιτέρω μόρφωσίν του τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ πατρός.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ποσὸν τῆς διατροφῆς ὁρίζεται εἴτε κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς πατρότητος εἴτε καὶ δι' ἰδίας αἰτήσεως εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀριθ. 7 ἁρμοδίου Πρόεδρου καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαγραφομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ νόθον τέκνον ἀναγνωριζόμενον ἔχει κληρονομικὰ δικαιώματα ἀπέναντι τοῦ πατρὸς ἐξισούμενον ὡς πρὸς ταῦτα πρὸς τὰ νόμιμα τέκνα.

Ἄρθρον 13.

Αἱ περὶ ἐπιτροπείας νόθων τέκνων κείμεναι διατάξεις ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθέντων τοιούτων. Δύναται ὅμως ὁ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ νὰ προκαλέσῃ δι' αἰτήσεώς του ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου τοῦ ἀναγνωρισθέντος νόθου τέκνου.

Ἄρθρον 14.

Ὁ πατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἀναγνωρισθέντος τέκνου τὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν διατροφὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυοφορίας καὶ ἓν ἔτος μετὰ τὸν τοκετὸν ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ τοκετοῦ.

Αἱ πρὸς τὴν μητέρα παροχαὶ αὗται εἶνε ἀπαιτηταὶ ἔστω καὶ ἂν τὸ τέκνον ἐγεννήθη νεκρὸν ἢ ἂν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἂν ἡ πατρότης καθίσταται σφόδρα πιθανή, ἡ δὲ μήτηρ εὑρίσκεται ἐν ἀπορίᾳ ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος Πρωτοδικῶν δύναται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πατέρα καὶ ἂν ἔτι ἡ ἀξίωσις τῆς μητρὸς δὲν διατρέχῃ κίνδυνον, νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν διὰ τὰ εἰκαζόμενα ἔξοδα τοῦ τοκετοῦ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς τοῦ τέκνου ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα συμφωνία ἀντικειμένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἶνε ἄκυρος. Αἱ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτήσεις οὔτε συμψηφίζονται, οὔτε κατάσχονται, οὔτε ἐκχωροῦνται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 17.

Ἀποδεικνυομένου ὅτι ἡ ἔγερσις τῆς ἀγωγῆς ἐγένετο ἐν γνώσει τῆς μὴ πατρότητος τοῦ ἐναγομένου, ὁ ἐνάγων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐκ τῶν ἤδη γεννηθέντων νόθων, κηρυσσομένης ὅμως ἀπαραδέκτου τῆς περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος ἀγωγῆς τῆς μητρὸς ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου κατὰ συνέπειαν διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Χ. Τσεροῦλης, Ν. Μπότασης.

(2)

Περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεως ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Διευθύνσεως Διοικήσεως καὶ τῶν φυλακῶν λόγῳ οἰκονομιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1926 Συντακτικῆς ἀποφάσεως, πρότασει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Καταργεῖται· α΄) ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ α΄ τάξεως ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς Τίρυνθος, β΄) ἡ θέσις τῆς διευθυντρίας τῶν ἐν Ἀθήναις Κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν καὶ 3) ἡ θέσις τῆς λογιστρίας τῶν αὐτῶν φυλακῶν, ἧς τὰ καθήκοντα θέλει ἐκτελῇ ἐφεξῆς ἡ παρὰ ταῖς αὐταῖς φυλακαῖς διδασκάλισσα, β΄) αἱ θέσεις τῶν ὑποδιευθυντῶν ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Ἀβέρωφ, 2) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Αἰγίνης καὶ 3) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Ἐπταπυργίου (Θεσσαλονίκης), γ΄) αἱ θέσεις τῶν γραμματέων· 1) ἐν ταῖς Εἰδικαῖς φυλακαῖς Συγγροῦ, 2) ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Ἀβέρωφ, 3) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Αἰγίνης, 4) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Κερκύρας, 5) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Κεφαλληνίας, 6) ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς Θεσσαλονίκης καὶ 7) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Καλαμίου, αἱ θέσεις τῶν λογιστῶν· 1) αἱ θέσεις τῶν λογιστῶν ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς Ἀθηνῶν, 2) ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλακαῖς Ἐπταπυργίου, 3) ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς Θεσσαλονίκης καὶ 4) ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς Τίρυνθος, ε΄) μία θέσις ἀρχιφύλακος ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς φυλκαῖς Κερκύρας, συγχωνευομένης εἰς τὴν τοῦ Βίδου, ς΄) τριάκοντα θέσεις φυλάκων τῶν ἐν Ἀθήναις φυλακῶν, ἤτοι ἀνὰ δέκα ἐξ ἑκάστης τῶν φυλακῶν Συγγροῦ, Ἀβέρωφ καὶ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, ζ΄) δέκα θέσεις φυλάκων ἐκ τῶν ἀνοργανώτων φυλακῶν, η΄) 44 θέσεις γυναικοφυλάκων ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν φυλακῶν, τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀνατιθεμένης εἰς τοὺς διευθυντὰς ἢ ἐπιστάτας φυλακῶν, θ΄) μία θέσις ἐπιθεωρητοῦ φυλακῶν, ι΄) μία κινητὴ φυλακὴ προβλεπομένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ια΄) ἡ παροχὴ συσσιτίου εἰς κρατουμένους τῶν μὴ ὠργανωμένων φυλακῶν Τρικκάλων, Βόλου, Λαρίσης, Καρδίτσης.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις μέχρι τεσσάρων ἀρχιφυλάκων εἰς θέσεις κενὰς ἐπιστατῶν φυλακῶν.

Ἄρθρον 3.

Συγχωνεύεται ἡ θέσις τοῦ ἰατροῦ τῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν Ἐπταπυργίου καὶ τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν Θεσσαλονίκης εἰς μίαν.

Ἄρθρον 4.

Καταργοῦνται πέντε (5) θέσεις ὑπαρχιφυλάκων καὶ τρεῖς (3) θέσεις φυλάκων λογιστῶν ἐκ τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν.

Ὁμοίως αἱ θέσεις ἱερέων εἰς τὰς μὴ ὠργανωμένας φυλακάς, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτῶν ἐκ περιτροπῆς ἱερέων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν κρατουμένων.

Ὁμοίως αἱ θέσεις τῶν ἰατρῶν εἰς ἁπάσας τὰς ἀνοργανώτους φυλακάς. Οἱ κατὰ τόπους Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναθέτωσι τὰ καθήκοντα τούτων εἰς τὸν Ὑγειονομικὸν Ἐπιθεωρητήν, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς ἕτερον ἰατρὸν δημόσιον ὑπάλληλον, οἵτινες ἀποτελοῦσι μέλη τῆς Εἰδικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν κειμένων νόμων περὶ φυλακῶν», ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἰδιώτην ἰατρόν. Ἱερεῖς καὶ ἰατροὶ μὴ συμμορφούμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διώκονται ποινικῶς.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου 2231 «περὶ φυλακῶν» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Γυναῖκες ἢ ἀνήλικοι ὡς ὑπαίτιοι πλημμελήματος ἢ κακουργήματος καταδικαζόμενοι εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας, κρατοῦνται, αἱ μὲν γυναῖκες ἐν ταῖς γυναικείαις φυλακαῖς, οἱ δὲ ἀνήλικοι ἐν ἰδιαιτέροις τμήμασι τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν.

Γυναῖκες ἢ ἀνήλικοι, ὡς ὑπαίτιοι πλημμελήματος ἢ κακουργήματος καταδικαζόμενοι εἰς ποινὴν τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν χρόνου τῆς προφυλακίσεως εἶνε ἄνω τῶν δύο μηνῶν φυλάκισις κρατοῦνται αἱ μὲν γυναῖκες ἐν ταῖς ἐν Ἀθήναις Κεντρικαῖς Γυναικείαις φυλακαῖς, οἱ δὲ ἀνήλικοι ἐν ταῖς ἐν Ἀθήναις φυλακαῖς Ἀβέρωφ.

Ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἤδη γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων οἱ ἔχοντες πρὸς ἔκτισιν ὑπόλοιπον ποινῆς ἄνω τῶν δύο μηνῶν, μεταχθήσονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φυλακάς.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, εὐθὺς ἅμα τῇ καταδίκῃ ἐκδίδει τὴν διαταγὴν συνοδεύσεως πρὸς μεταγωγὴν εἰς τὰς ἀνωτέρω φυλακάς. Διὰ τοὺς μετακτέους ἐκ τῶν ἤδη καταδικασθέντων τὴν διαταγὴν συνοδεύσεως ἐκδίδει ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ τόπου τῆς κρατήσεως. Αἱ μεταγωγαὶ αὗται ἐνεργοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης διὰ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν, εἴτε ὠργανωμέναι εἶνε αὗται εἴτε μή, αἱ δαπάναι δὲ τούτων προκαταβάλλονται, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν κειμένων νόμων περὶ φυλακῶν κλπ.». .. ..

2) Ὁ τρόπος τῆς μεταγωγῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται εἰς τὸ ἑξῆς καὶ διὰ τοὺς μεταγομένους εἰς τὰς εἰδικὰς φυλακὰς καταδίκους συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νομοθ. Διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν κειμένων νόμων περὶ φυλακῶν κλπ.».

3) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νομοθ. Διατάγματος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν κειμένων νόμων περὶ φυλακῶν κλπ.» εἶνε ὅτι: οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων τῶν ὁριζομένων διὰ τοὺς ἀκολούθους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, διοριζόμενοι γραμματεῖς καὶ λογισταὶ τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν, λαμβάνουσι καὶ ἀποδοχὰς τῆς θέσεως τοῦ ἀκολούθου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ γραφεῖα Ποινικοῦ Μητρώου, Χαρίτων καὶ ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐπιθεωρήσεως Φυλακῶν ἀνατίθενται εἰς τὸν παρὰ τῷ Κέντρῳ ὑπηρετοῦντα ἤδη Ἐπιθεωρητὴν Φυλακῶν, ὅστις εἰς τὸ ἑξῆς ὑπηρετεῖ μονίμως παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Κ. Φίλανδρος.

(3)

Περὶ ἐνασκήσεως προνομίου ἐγκαταστάσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τηλεφώνων. σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐγκατάστασις καὶ ἐκμετάλλευσις τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως πάσης φύσεως ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀποτελεῖ προνόμιον τοῦ Κράτους, ἡ ἐνάσκησις τοῦ ὁποίου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐφεξῆς ἡ ἁρμοδιότης τῶν Ὑπουργείων Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν περιορίζεται τοῦ μὲν πρώτου ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων σταθμῶν ἀσυρμάτου, ὡς καὶ τῶν ναυτικῶν παρακτίων πολεμικῶν τοιούτων, τοῦ δὲ δευτέρου ἐπὶ πάντων τῶν σταθμῶν μονάδων καὶ σχηματισμῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑπαγόμενοι Κρατικοὶ σταθμοὶ ἀσυρμάτου ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ προσωπικοῦ ἀποσπωμένου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ. Τ. Τ.

Ἄρθρον 3.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἀσυρμάτου Τ. Τ., ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ. Τ. Τ. ὡς προέδρου, τοῦ τμηματάρχου Τ. Τ. Ἐλέγχου καὶ Ἐκμεταλλεύσεως, ἑνὸς Τ. Τ. ἀρχιμηχανικοῦ ἢ Τ. Τ. μηχανικοῦ α' τάξεως ὁριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ τμηματάρχου ἀσυρμάτου, ὡς εἰσηγητοῦ μετὰ ψήφου. Ἐν περιπτώσει συστάσεως Τμήματος Τ. Τ. ἐκμεταλλεύσεως ὁ προϊστάμενος τούτου μετέχει τοῦ Συμβουλίου ἀντὶ τοῦ τμηματάρχου Τ. Τ. Ἐλέγχου. Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἀσύρματον τηλεγραφίαν ἢ τηλεφωνίαν, ὅπερ ἤθελε παραπέμψει εἰς αὐτὸ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καθορισθήσονται:

1) Ὁ τρόπος τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ. καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀσυρμάτου.

2) Οἱ πίνακες συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ ἐν γένει ἐκμετάλλευσις τῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

3) Τὰ εἰσπρακτέα ἑκάστοτε εἰδικὰ τέλη ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου διαμειβομένων τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων.

4) Τὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτίαν τούτου καὶ ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Πᾶσα διάταξις νόμου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ παρὸν Ν. Δ., καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ μὴ παροχῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νημάτων καὶ ταπήτων παραχθέντων ἐξ ὑλῶν παραληφθεισῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 58 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνιακοῦ κώδικος» καὶ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ὁρισμοῦ ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὧν παρέχεται ἐγγύησις κατὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων κλπ.», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα ὑποχρεώσεως πρὸς παροχὴν ἐγγυήσεως τὰ βαμβακερὰ νήματα τὰ παραχθέντα ἐκ βάμβακος, παραληφθέντος ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ, ὡς καὶ οἱ τάπητες οἱ κατασκευασθέντες ἐξ ὑλῶν παραληφθεισῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολήν των.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(5)

Περὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐξοφλήσεως ἀποδοχῶν προσωπικοῦ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας ἢ ἑτέρους ὀργανισμούς, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ἑταιρείαν ἢ τὸν ὀργανισμὸν ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν ὑπερβαίνει τοὺς πεντήκοντα, ὅπως τὸ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ των ἀναλογοῦν τέλος χαρτοσήμου καταβάλληται δι' ἐπιθέσεως ἐπὶ τῶν συνταξομένων μισθοδοτικῶν καταστάσεων κινητοῦ ἐπισήματος ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν ἐνὶ ἑκάστῳ ὑπαλλήλῳ ἢ ἐργάτῃ ἀναλογούντων τελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(6)

Περὶ τροποποιήσεως διατάγματος «περὶ ἐκτελωνιστῶν κλπ.»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 144 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 1166 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνιακοῦ κώδικος», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1925 «περὶ ἐκτελωνιστῶν, διασαφιστῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν παρὰ τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ λοιποῖς» δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς πρόσφυγας μὴ ἀνταλλαξίμους προσαγωγὴ τῶν ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ καὶ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' ὁριζομένων πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. γ' τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1925 προθεσμία, ἥτις εἶχε παρατα θῇ μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1928 δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους, παρατείνεται ἐκ νέου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1926.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(7)

Περὶ χορηγίας ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν εἰς Γεώρ. Νικ. Μάμαλην, ἐργοστασιάρχην σαπωνοποιΐας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ὀκτὼ χιλιάδες (8,000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὸν Γεώργιον Νικ. Μάμαλην, ἐργοστασιάρχην σαπωνοποιΐας, διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα (30) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἑλούνδας, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ἐξέος, ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.